

Riccardo C. Mauri

NE
JEZITE PETRE

Slovenski prevod
Andrej Turk

salve

Spremna beseda

boksarke Irme Teste

Spomnim se, da sem v boksarsko vadbišče prvič vstopila pri dvanajstih. Dotlej sem večino časa prežдела doma in me ni nobena stvar posebej zanimala, še najmanj pa šola in knjige.

Iz sramežljivosti marsičesa, kar sem nosila v sebi, nisem znala ali si upala izraziti. Zaradi tega sta se v meni kopičila jeza in nezadovoljstvo, ki sem ju pogosto sproščala s čustvenimi izbruhi, katere sem pozneje obžalovala.

V družini smo že imeli boksarko – mojo leto dni starejšo sestro Lucio, ki je bila moja vzornica. Da bi lahko z njo preživela več časa – in ji postala bolj podobna –, sem tudi sama začela zahajati na vadbišče, kjer je trenirala. Ukvarjanje s športom je bilo zame najbolj koristno uporabljen čas in me je obvarovalo pred težavami, ki jih dvanajstletnikom nikoli ne zmanjka!

Počutila sem se preslabotna za boks in se mi še sanjalo ni, da mi bo ta šport nekega dne rešil življenje.

Čez noč se je pred mojimi očmi odprl nov svet. Na svoje boksanje sem bila ponosna, name pa so bili ponosni tudi moji sošolci in nekateri odrasli. Ko so izvedeli, da boksam, so spremenili svoj odnos do mene in me začeli bolj spoštovati, čeprav so si težko predstavljali, kako se lahko v ringu bojuje dekletce, ki jo je sama kost in koža. Danes je med ljudmi še vedno veliko predsodkov glede boksa, ki velja za izključno moški šport oziroma »šport močnih«.

Nič ni bolj zgrešenega od te predstave! Boks je v resnici eleganten in plemenit šport, ki zahteva pogum in disciplino.

SEPTEMBER

Obsedenost

Petra leži na postelji in odsotno zre v gole zidove svoje sobe. Pol desetih zvečer je. To je »ura smrti«, ko njenega očeta praviloma »zmanjka« na kavču in je v poltemi skoraj nemogoče ugotoviti, kje se konča on in začnejo blazine.

Kot da bi kdo izvlekel vtikač od sveta, vse kar nenadoma utihne, razen prižganega televizorja, pred katerim drema oče. Njeno sobo in vse stvari v njej napolni tišina. Petra ji prisluhne. Čeprav se poslušanje tišine morda komu zdi protislovno, to njej vliva novih moči.

Zapre oči in se zazre v notranjo praznino, po kateri odmevajo minuli, za vedno izginuli dogodki – kot po zapuščenem gradu, v katerem je nekdo pozabil ugasniti televizijo, preden je iz njega pobegnil. To je ura, ko se Petra zapre v svojo sobo.

Njena soba se ji zdi pusta in gola. Zavida sošolkam, ki imajo svoje stene oblepljene s plakati, police pa polne knjig, spominkov s potovanj in drugih zanje značilnih zanimivosti. Že večkrat je neuspešno tuhtala, kako bi sobo obogatila na izviren, sebi lasten način, ki ne bi nikomur dajal vtisa, da poskuša posnemati druge. A navsezadnje je ta njena skrb brezpredmetna, ker v svojo sobo tako in tako ne spusti nikogar.

Petra nato preleti najnovejše sebke, shranjene v njenem pametnem telefonu, na katerih – z razliko od tistih, ki jih na Instagramu objavljajo njene vrstnice – ni upodobljena z dodanimi zajčjimi ušesi, iztegnjenim jezikom ali narejeno naivnim izrazom.

Zgolj igra

»Človek mora biti posebno iznajdljiv, da med božičnimi prazniki najde kako zanimivo početje,« ugotavlja Petra, ko že četrtič zapored bere isto stran iz romana Stephena Kinga, na katerega se nikakor ne more osrediniti.

Doma je poskusila že vse mogoče, vključno z igranjem kitare, ki so ji ga vedno odrekli. Brala je očetove časopise – *Corriere della serra*, *Repubblico* in *Internazionale* –, neštetokrat poslušala svoje najljubše pesmi Coeza, Francesce Michielin, Salma in Zen Circusa. Na YouTubeu si je ogledala najpomembnejše boksarske dvoboje, v katerih so se pomerili Mohamed Ali, George Foreman, Marvin Hagler in Arturo Gatti, na Instagramu pa spremljala trenutno najmočnejše italijanske boksarke, kot sta Irma Testa in Vissia Trovato. Vrh tega je prelistala očetove knjige o arhitekturi, ki vsebujejo tudi fotografije orjaških blokov, v katerih stanujejo prebivalci nekaterih sibirskih mest.

A za vse to je porabila le polovico dneva. Kako dolgočasni so prazniki!

Jutri bo že praznik Treh kraljev, po katerem se znova začne pouk. To pa pomeni, da bo – prvič po tistem propadlem novoletnem praznovanju – znova videla svoje sošolce.

Ob misli na Tommasa jo prevzameta nemir in slepi bes, ob misli na Sebo pa le nelagodje. Ker vanj nikoli ni bila zaljubljena, ga ni mogla še naprej zavajati. V boksarski dvorani ni bila že dva dni, ker se je po sparingu s Pamela odločila vzeti predah, da si povrne moči.

Zato ji ne preostane drugega kot gledanje skozi okno.

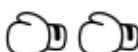
Današnji dan je eden najturobnejših to zimo; mesto prek-riva megla, ki zrak dodatno ohlaja in sončno svetlobo spremi-nja v mlečno kopreno.

V daljavi zasliši zvok sirene, ki ji je v nenavadno uteho, ker pričuje o tem, da se je nekje v Milanu nekaj zgodilo.

Monotonijo prekine sporočilo na WhatsAppu – Tomma-sovo!

»Zoprnemu dnevu primeren konec!« pomisli Petra in odpre aplikacijo, kjer pod njegovim sporočilom zagleda še ene-ga, od neznanega pošiljatelja. Te številke nima v imeniku, zra-ven sporočila pa tudi ni fotografije, zato pošiljateljeve identitete ni mogoče ugotoviti.

Vsebina sporočila jo vrže pokonci:

Ime 1
Vse vem! ✓

Petra nagonsko pokliče neznano številko, a se nihče ne oglasi.

Očitno je nekdo odkril njeno skrivnost. Je to sošolec, ki se želi ponorčevati iz nje? Fant? Dekle? Odrasla oseba?

Premišljuje, ali naj številko blokira, ker sovraži vsako za-lezovanje, četudi bi se kdo na ta način iskreno zanimal zanjo. Odločitev o blokadi odloži do morebitne razjasnitve okoliščin in si prebere Tommasovo sporočilo.

Tommaso
A se lahko dobiva pred tvojim blokom?
Nekaj bi ti povedal. ✓

Petra
Ne! ✓